

30.7.10

100b → 101b (משנה ו) → (וכן כי אתא רבין וכל נחותי אמרוה כרבא)

1. נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אָני ה': ויקרא כב, ח
 2. וְכֹל בְּהֵמָה מִפְּרֻטָּה פְּרֻטָּה וְשִׁטְעָה שְׁטֵי פְּרֻטָּה מְעֵלֵת גְּרָה בְּבֵהֵמָה אֵתָה תֹאכְלוּ: דברים יד, ו
 3. עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גֵּיד הַנֶּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה: בראשית לב, לג
 4. שְׁשֵׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לֵה' בְּכֹל מוֹשְׁבְּתֵיכֶם: ויקרא כג, ג
 5. אֲךְ בְּעֶשְׂרֵי לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֵינֵיכֶם אֵת נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לֵה': ויקרא כג, כז

- I בהמה טמאה גה"נ applies to whether רבנן/ר' יהודה dispute: משנה ו
- a בהמה טהורה only applies to גה"נ דבנן
- b טמאה ד' יהודה also applies to
- i Argument: יעקב was allowed to eat all בהמות, yet was prohibited from eating גה"נ → applies to all animals
- ii Counter (רבנן): it was prohibited at סיני – was written in בראשית to explain etiology of איסור
- II Discussion:
- a Challenge to יהודה ד' he does not allow for איסור to augment איסור (אין איסור חל על איסור)
- i Support: ר' יהודה rules that טמא עוף נבלת does not generate הבליעה בבית הבליעה בגדים בבית הבליעה
- 1 Reading: v. 1 as applying only to those birds that are אסורים due to טרפה ונבלה, not טומאה
- b Suggested answer: ר' יהודה holds that גה"נ of a טמאה only carries מכות due to גה"נ, not טמאה
- i Rejection: ר"י rules that eating גה"נ of a טמאה generates 2 sets of מכות (טהמאה as well as גה"נ) (טהמאה fully exempts)
- 1 Note: ר"י's position is difficult; if איסור חל על איסור, he should obligate twice; if not, at least find liability for טמא
- (a) and: if he holds that אין בגידין נ"ט, let him find liability for גה"נ alone
- (b) answer: he holds אין בגידין בנ"ט, but based on v. 3, איסור only applies to animals that are permitted
- c Rather: ר"י holds that איסור גיד applies in utero, and איסור טומאה and איסור גיד are created simultaneously
- i Challenge: ר"י rules (משנה א) that גה"נ doesn't apply in utero
- ii Defense: that limitation only applies to טהורה, per v. 2 (ר"י's source for allowing גה"נ of a שליל) – not טמאה
- 1 Challenge: the איסורים aren't created simultaneously
- (a) Per: זב: נזיר מת – interpreted as a נפל that didn't yet have its גידין formed (→ גידין come later)
- (b) Defense: 'tho בני איסור comes later, it's severe – applies to בני נח (בני יעקב) and augments
- (c) Support: ר"י (our משנה) rules that איסור גיד was operative during times of יעקב
- III רב's report of ר"מ/חכמים re multiple sets of מכות for eating גה"נ of various prohibited animals
- a ר"מ: 2 liabilities ("מכות 80"); רבנן: 1 liability
- b עולה ושור הנסקל all agree to 2 liabilities
- i Question: who is authority who doesn't allow for איסור מוסף when it is כולל (e.g. נבלה) but does allow for it when it is איסור חמור (e.g. שור הנסקל which is אסור בהנאה)?
- ii Answer: ריה"ג (רבא), per זבחים יג:ב – if a טמא ate קדשים which are טמאים
- 1 ת"ק: liable (for כרת) whether the קדש was טהור or טמא
- 2 דיה"ג: only liable if the קדש was טהור – if it was טמא, he ate something unfit for קדש (טמא)
- (a) Rejoinder: anytime a טמא eats something, it becomes טמא when he touches it
- (b) Analysis (רבא): they agree if the person was טמא first; disagree only if בשר became טמא earlier
- (i) דבנן: allow for איסור כולל when he becomes טמא later (he would be liable for eating טהורות → טמאות too)
- (ii) דיה"ג: don't apply that "מיגו"
1. But: ריה"ג does allow טומאת הגוף (which is חמור) to "add on"
- (iii) Challenge (ר' אשי): perhaps טומאת הגוף is more lenient, as it can be repaired (טבילה במקוה)
- (c) Challenge: ריה"ג allows for איסור כולל, per his ruling (ר"ע) re: מלאכה on יוה"כ
- (i) דיה"ג: liable twice (if he was שוגג), per vv. 4-5
- (ii) ד"ע: only liable once
- (d) Defense: per ר' יוסי בר חנינא – that משנה is accurate, with positions reversed
- (e) חייב – יוה"כ about מזיד but שבת about שוגג, according to ריה"ג (per reversal), if he was שבת about מזיד but שבת about שוגג
- (i) But: the inverse – פטור
1. ב"ד by ר"ח depends on the declaration of יוה"כ
- a. Challenge (רבא): in either case, he violated both and their sanctity arrived simultaneously
2. דבא: it was a particular year when there was a decree, and they "moved" יוה"כ (to hide it)
- a. Note: רבין and all נחותי reported the same way, confirming רבא's hypothesis